

חגיגה יב-ב

עניין: שמים וארץ

בראשית רבה א, טו

טו ג' בית שמאי ובית הלל, בית
 שמאי אומרים השמים נבראו
 תחלה ואחר כך נבראת הארץ,
 ובית הלל אומרים הארץ נבראת
 תחלה ואחר כך השמים, אלו

ושמים. אמר ר' שמעון בן יוחאי תמה אני היאך נחלקו אבות העולם בית שמאי
 ובית הלל על ברית שמים וארץ, אלא שאני אומר שניהם לא נבראו אלא כאלפס

וכספיה שנאמר (ישעיה מח יג) קורא
 אני אליהם יעמדו יחדו. אמר ר'
 אלעזר בר ר' שמעון אם פדעת
 אבא למה פעמים שהוא מקדים
 ארץ לשמים ופעמים שהוא
 מקדים שמים לארץ, אלא מלמד
 ששניהן שקולין זה כזה. בכל

רש"י בראשית א, א

המקרא נקדר המוקדמים והמאוחרים כלום: ברא אלהים. ולא אמר צלח י ה'
 שנחלה עלה צמחשנה לנראתו צמדת הדין וראה שאין העולם מתקיים והקדים מדת
 רחמים ושחפה למדת הדין והיינו דכתיב ציוס עשות ה' אלהים ארץ ושמים: (ב) תהו

שערי זהר (לרב ראובן מרגליות) עירבין יג:

קול אלו ואלו דא"ח שהן מסטרא דעץ החיים וכו', ויעוין בס"ס
 ויקהל משה (בערך דף נ"ד) ובפתח עינים מהגחיד"א לאבות פ"ה
 משנת כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים זו מחלוקת
 הלל ושמאי שכ' שמעתי דר"ל שלבסוף לעתיד לבוא יתקיימו
 סברות בית שמאי, ובתורה אור להג"ר מלבי"ם פ' חוקת (בדה"ס
 קמ"ז א) שלעתיד תהיה הלכה כב"ש שאז יתעלו הגבורות הרי
 שדבריהם קיימים דא"ה, וז"ש בסיום משניות סוף עוקצין חלות